

Educația timpurie – un proiect win win

de Alex Tabacu, Partener VF Tax

În data de 6 noiembrie 2020 a fost publicată în Monitorul Oficial nr.1041/2020 Legea 239/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, lege prin care a fost instituit un stimulent fiscal lunar în cuantum de 1.500 lei acordat fiecărui angajat pentru fiecare copil înscris într-o formă legală de educație timpurie, la solicitarea acestuia.

Citește întregul articol...

Modificări legislative publicate în luna februarie 2021

Practica Voicu & Filipescu acoperă toate domeniile de expertiză relevante pentru compania dumneavoastră. În această ediție vă sunt prezentate câteva modificări legislative recente în următoarele domenii:

- Dreptul muncii
- Litigii și arbitraje
- Drept imobiliar

+ VF News

Voicu & Filipescu împlinește 20 de ani. Fondată în 2001, Firma oferă expertiză valoroasă clienților săi, fiind implicată de-a lungul timpului în proiecte de amploare pentru mediul de afaceri la nivel local și regional.

Grupul dedicat de lucru al VF în contextul Coronavirus (COVID-19) continuă să fie activ în furnizarea soluțiilor legale și strategiilor în beneficiul companiilor impactate de criza sanitară. [Detalii aici.](#)

Legal500 EMEA ediția 2020

recomandă Voicu & Filipescu pentru calitatea serviciilor prestate în 6 arii de practică: societăți comerciale, drept comercial și fuziuni și achiziții, dreptul muncii, PPP și achiziții publice, imobiliare și construcții, restructurare și insolvență.

IFLR 1000, ediția 2020

recomandă Voicu & Filipescu pentru activitatea avocaților săi în 3 arii de practică: fuziuni și achiziții, financiar – bancar și dezvoltare de proiecte. De asemenea, domnul avocat Dumitru Rusu - Partener, coordonatorul practicii de drept financiar – bancar, a fost inclus la secțiunea *Highly Regarded* pentru domeniile de practică drept financiar - bancar și piețe de capital.

Educația timpurie – un proiect win win

de Alex Tabacu – Partener VF Tax

Ce este educația timpurie? Cui se adresează?

Serviciul de educație timpurie este un serviciu educațional care se adresează copiilor cu vârste cuprinse între **0 si 6 ani**.

Educația timpurie este formată din (i) *nivelul antepreșcolar (0-3 ani)* și (ii) *învățământul preșcolar (3-6 ani)*.

Educația timpurie se poate desfășura în **(a) creșe, (b) grădinițe și (c) în centre de zi**, de stat sau private, după același conținut educativ și după aceleași standarde naționale.

- a) Creșa este principala formă de organizare a învățământului antepreșcolar și este un serviciu de interes local, public sau privat, care are misiunea de a oferi, pe timpul zilei, servicii integrate de îngrijire, supraveghere și educație timpurie copiilor de vârstă antepreșcolară. În cadrul creșei copiii sunt organizați de regulă pe grupe de vârstă omogene, dar nu este exclusă și constituirea unor grupe eterogene.
- b) Grădinița este principala formă de organizare a învățământului preșcolar și poate fi organizată pe grupe de vârstă: grupa mica, grupa mijlocie și grupa mare.
- c) Centrul de zi este o formă de organizare a educației timpurie folosită mai rar.

Cu privire la funcționalitate, dacă grădinița are o singură funcționalitate și anume cea educațională, creșa, în schimb, are o dublă funcțiune: pe de o parte are o funcționalitate de îngrijire și supraveghere, iar pe de altă parte are funcționalitate educațională.

Tendința în domeniul educației timpurii este de a reglementa organizarea și funcționarea acesteia ca serviciu integrat, pentru a putea deveni în timp un serviciu universal.

De ce este utilă educația timpurie?

Educația și îngrijirea de calitate a copiilor preșcolari pot pune bazele succesului viitor în ceea ce privește șansa de a se forma, de a-și asigura un nivel de trai decent, de a-și găsi mai ușor un loc de muncă și de a se integra în societate. Acest lucru este important mai ales pentru copiii provenind din medii dezavantajate.

Educația și îngrijirea de înaltă calitate a copiilor preșcolari sunt o investiție importantă în educație și formare.

Care este tendința la nivel European?

Obiectivul de referință al Uniunii Europene este ca 95% din copiii cu vârsta de peste 4 ani să fie înrolați în sistemul de educație timpurie.

Aceste obiectiv pare să fi fost atins la nivel global însă există diferențe mari între țări sau chiar între regiuni diferite ale aceluiași țări, fapt pentru care tendința în acest moment este aceea de a ajuta zonele aflate în dificultate să evolueze la nivelul celor avansate, așa încât educația timpurie la nivel European să aibă un caracter cât mai omogen.

În acest sens a fost lansat un grup de lucru, care reunește reprezentanții naționali ai ministerelor de resort și ai organizațiilor europene interesate de acest subiect pentru a promova discuțiile privind calitatea educației și îngrijirii copiilor preșcolari, cu un accent deosebit pe incluziune și pe dezvoltarea personalului.

Comisia europeană va continua să finanțeze proiecte care contribuie la creșterea calității sistemelor de educație și îngrijire a copiilor preșcolari.

Situația educației timpurii în România

Din punct de vedere legislativ, încă de acum câțiva ani, educația timpurie a fost reglementată atât din perspectiva laturii sale educaționale cât și din perspectiva care ține de îngrijirea și supravegherea copiilor preșcolari.

În România educația timpurie nu este încă obligatorie în totalitate, însă tendința este ca până în anul 2030 una dintre componente și anume educația preșcolară să devină integral obligatorie.

În prima instanță, începând cu anul 2020, învățământul general obligatoriu va cuprinde ultimul an de grădiniță (grupa mare), anul pregătitor (clasa 0), învățământul primar (clasele I – IV), gimnaziul (clasele V-VIII) și învățământul liceal (clasele IX -XII), totalizând astfel 14 ani în sistemul educațional, din 2023 va deveni obligatorie și grupa mijlocie de gradiniță, urmând ca din 2030 întregul ciclu prescolar (grupele mică, mijlocie, mare) să devină obligatoriu.

Din perspectiva infrastructurii, sistemul de grădinițe și creșe atât de stat cât și private este relativ dezvoltat. În zona de învățământ preșcolar (grădinițe), la nivelul anului 2017, numărul grădinițelor publice era de 8.163 din care 2.399 grădinițe în mediul urban și respectiv 5.764 grădinițe în mediul rural.

Din perspectiva accesibilității la sistem, persoanele care trăiesc în mediul rural se confruntă cu un acces mult mai scăzut la educație din cauza capacității insuficiente și fragmentate a administrației locale și a lipsei alternativelor private. În perioada 2015–2016, doar 83,4% dintre copiii cu vârsta între 3-6 ani din mediul rural erau înscriși în învățământul preșcolar, comparativ cu 97,8% în mediul urban.

Sistemul de învățământ antepreșcolar este mai puțin dezvoltat decât cel preșcolar, creșele sunt înființate cu precădere în zonele urbane.

Cum sunt sprijiniți părinții care optează pentru o educație timpurie a copiilor lor?

Avantajele utilizării serviciului de educație timpurie pentru copiii angajaților sunt evidente din multiple perspective, pornind de la aspectul economic și terminând cu elemente legate de socializare și de dezvoltarea armonioasă a copiilor respectivi.

Acesta este și unul dintre criteriile care au condus la conferirea treptată a statutului de învățământ obligatoriu pentru stadiul preșcolar.

Pentru stimularea dezvoltării educației timpurii la sfârșitul anului 2020 a fost introdusă în codul fiscal o facilitate importantă referitoare la decontarea unei sume pentru fiecare copil înscris în sistemul de educație timpurie, suma care urmarea a fi susținută din fondul de impozite și taxe datorate de angajatorul părintelui respectiv către bugetul statului.

Data intrării în vigoare a stimulentului fiscal de 1.500 lei/lună/copil

În data de 6 noiembrie 2020 a fost publicată în MO 1041/2020 Legea 239/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, lege prin care a fost instituit un stimulent fiscal lunar în cuantum de 1.500 lei acordat, la solicitarea acestuia, fiecărui angajat pentru fiecare copil înscris într-o formă legală de educație timpurie.

Având în vedere că legea 239/2020 nu menționează în mod specific data intrării în vigoare, a existat o problemă de interpretare în legătură cu intrarea sa în vigoare.

În acest context, în legătură cu data intrării în vigoare, codul fiscal menționează următoarele:

“(1) Prezentul cod se modifică și se completează prin lege, care intră în vigoare în termen de minimum 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) în cazul în care prin lege se introduc impozite, taxe sau contribuții obligatorii noi, se majorează cele existente, se elimină sau se reduc facilități existente, acestea vor intra în vigoare cu data de 1 ianuarie a fiecărui an și vor rămâne neschimbate cel puțin pe parcursul aceluiași an.”

Dacă ar fi aplicabile dispozițiile art. 4 alin (1) prevederea intră în vigoare la 6 luni de la data publicării legii; în schimb dacă ar fi aplicabile dispozițiile art. 4 (2) prevederea a intrat deja în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2021.

În opinia noastră aceasta este o facilitate fiscală nou introdusă și normal ar fi fost ca, dacă în actul normativ respectiv nu a fost indicat în mod explicit un termen de intrare în vigoare, să intre în vigoare la 6 luni de la adoptare.

Totuși, există mai multe opinii și interpretări, care se bazează pe considerente constituționale și pe faptul că prevederile din codul fiscal legate de intrarea în vigoare au fost rareori luate în considerare, care susțin faptul că legea a intrat deja în vigoare în trei zile de la data publicării în Monitorul Oficial (9 noiembrie 2020).

Pentru a evita diverse interpretări o claritate augmentată în redactarea actelor care vizează aspecte fiscale, chiar și în legătura cu intrarea lor în vigoare, ar fi de apreciat.

Regimul fiscal al stimulentului de 1.500 lei/luna/copil

Regimul fiscal al facilității este oarecum similar regimului fiscal al sponsorizării.

În mod specific compania va declara costul respectiv ca fiind nedeductibil și va scădea din impozitele datorate (impozit pe profit, impozit pe venit, TVA, accize în aceasta ordine) o sumă de maxim 1.500 lei/luna/angajat, iar la nivelul angajatului, va fi considerat venit neimpozabil.

Cu privire la cuantumul sumei platite de angajator pentru educația timpurie a copiilor angajaților săi, nivelul nu este limitat la 1.500 lei. Aceasta este doar suma maximă care poate fi dedusă din impozitele datorate de compania respectivă.

Compania poate decide să achite o sumă mai mare, în conformitate cu contractul încheiat cu unitatea de învățământ timpuriu, pentru diferența dintre suma achitată și 1.500 lei nu va putea beneficia însă de avantaj fiscal, urmând ca suma respectivă să aibă doar regimul unui cost nedeductibil.

Din perspectiva angajatului tratamentul fiscal al sumelor plătite de angajator pentru educația timpurie a copiilor angajaților nu este influențat de nivelul acestor sume. Acestea rămân neimpozabile.

Procedura de implementare a stimulentului de 1.500 lei/luna/copil

Din nefericire Ministerul finanțelor publice nu a considerat oportun să însoțească noua prevedere legislativă cu norme metodologice de aplicare.

Ca atare, cel puțin până în momentul apariției unor astfel de norme metodologice de implementare care să armonizeze și să uniformizeze procedurile de lucru, fiecare entitate va fi responsabilă de definirea unei proceduri de lucru interne care să se circumscrie modului cum a fost reglementat noul stimulent fiscal.

În opinia noastră alternativa cel mai ușor de implementat ar fi aceea a unui contract tripartid în care se stipulează drepturile și obligațiile fiecăreia dintre cele trei părți participante (unitate de educație timpurie, angajat și angajator).

Într-o astfel de alternativă, dacă prețul școlarizării timpurii ar depăși suma de 1.500 lei, atunci s-ar putea stipula fie o coplată realizată de angajat din fonduri proprii pentru ceea ce depășește 1.500 lei, fie o plată integrală din partea angajatorului, urmând ca ceea ce depășește 1.500 lei să aibă, pentru angajator, un tratament fiscal diferit de primii 1.500 lei.

Nu am recomanda implementarea unei scheme prin care contractul s-ar semna direct între unitatea de educație timpurie și angajat, iar angajatorul doar ar acorda o suma de bani propriului angajat fără a exista niciun contract sau document de plată directă între angajator și unitatea de educație timpurie, decât dacă această modalitate ar fi stipulată în mod explicit în viitoare norme metodologice de aplicare.

Win-win sau este cineva care pierde?

În cazul acestei facilități fiscale pare că niciuna dintre părțile implicate în ansamblu nu pierde, ci mai degrabă fiecare are un câștig net.

Copilul angajatului va putea beneficia de servicii de educație timpurie, posibil de o calitate superioară.

Angajatul va beneficia de un stimulent care îi va permite înrolarea copilului sau într-un program de educație timpurie și va avea oportunitatea de a-și relua mai rapid activitatea profesională.

Angajatorul va putea beneficia de pe urma revenirii în activitate a angajatului mai devreme precum și va putea acorda astfel un beneficiu în plus angajatului sau dar care să nu îi impactiveze cheltuielile.

Unitatea de educație timpurie va avea un buget stabil și posibil mai mare decât cel pe care l-ar fi avut în lipsa unei astfel de facilități.

Statul va încasa sume mai reduse din impozite și taxe pentru că va trebui să susțină financiar aceste beneficii, însă dat fiind faptul că angajatul își va relua mai rapid activitatea profesională, acesta va realiza o plus valoare mai mare și atât el cât și angajatorul său vor achita impozite și taxe mai ridicate către bugetul de stat.

dreptul muncii - modificări legislative publicate în februarie 2021

Hotărârea Guvernului nr. 35/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 12 februarie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acestora pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 140 din 11 februarie 2021, intrând în vigoare de la aceeași dată.

Potrivit Hotărârii, s-a stabilit că începând cu data de 12 februarie 2021 se prelungește pentru alte 30 de zile starea de alertă pe întreg teritoriul țării.

Prin Hotărâre este menținută obligativitatea purtării măștii de protecție în spațiile publice, spațiile comerciale, mijloacele de transport în comun și la locul de muncă.

De asemenea, pentru toate instituțiile și operatorii economici publici sau privați, se menține obligația de a dispune organizarea muncii la domiciliu sau în regim de telemuncă, acolo unde specificul activității permite, în condițiile art. 108-110 din Codul muncii, precum și ale celor stabilite prin Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă.

În situația în care nu se poate desfășura activitatea de către salariat în regim de telemuncă sau muncă la domiciliu, în cazul în care există un număr mai mare de 50 de salariați, angajatorii au obligația organizării programului de lucru astfel încât personalul să fie împărțit în grupe care să înceapă, respectiv să termine activitatea la o diferență de cel puțin o oră.

litigii și arbitraje - modificări legislative publicate în februarie 2021

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 05 august 2020 în cauza Kovesi împotriva României (Cererea nr. 3594/19) a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 112 din 02 februarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată.

Cererea privește plângerile reclamantei în legătură cu refuzul accesului la o instanță pentru a contesta încetarea prematură a mandatului său de procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție, precum și al faptului că mandatul său a încetat ca urmare a opiniilor și pozițiilor pe care le-a exprimat în mod public în calitatea sa profesională, cu privire la reformele legislative care afectau sistemul judiciar. Reclamanta a invocat art. 6 § 1, art. 10 și art. 13 din Convenție. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât: (i) unirea cu fondul excepția preliminară ridicată de Guvern cu privire la neepuizarea căilor de atac interne și o respinge; (ii) admisibilitatea capetelor de cerere formulate de reclamantă în temeiul art. 6 § 1 și art. 10 din Convenție; (iii) a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție; (iv) a fost încălcat art. 10 din Convenție; (v) faptul că nu este necesară examinarea separată a admisibilității și a fondului capătului de cerere formulat în temeiul art. 13, coroborat cu art. 6 § 1 și art. 10 din Convenție.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14/2020 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Oradea – Secția penală și pentru cauze cu minori, în Dosarul nr. 918/271/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 135 din 10 februarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată.

Înalta Curte a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea - Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 918/271/2019 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal, *fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, acestea trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.*

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 24/2020 privind soluționarea recursului în interesul legii privind sesizarea formulată de către Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 144 din 11 februarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată.

Înalta Curte a admis sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov, în vederea pronunțării unui recurs în interesul legii și, în consecință, a stabilit că, (i) în cazul în care judecătorul este investit să judece o cale extraordinară de atac de retractare împotriva unei decizii date tot într-o cale extraordinară de atac de retractare exercitată succesiv împotriva hotărârii sale din apel sau recurs, nu sunt aplicabile prevederile art. 41 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă, dacă din circumstanțele particulare ale litigiului reiese în mod evident că acesta nu este pus în situația de a-și evalua, direct sau indirect, propria hotărâre; (ii) în temeiul art. 41 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecătorul care a pronunțat decizia din apel este incompatibil absolut să soluționeze cererea de revizuire sau contestația în anulare exercitată împotriva deciziei date în recursul declarat împotriva deciziei sale din apel.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 4/2021 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Brașov – Secția penală, în Dosarul nr. 9010/197/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 171 din 19 februarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. Înalta Curte a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov Secția penală în Dosarul nr. 9010/197/2019 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 325 din Codul Penal, fapta de a deschide și utiliza un cont pe o rețea de socializare deschisă publicului, folosind ca nume de utilizator numele unei alte persoane și introducând date personale reale care permit identificarea acesteia, întrunește două dintre cerințele esențiale ale infracțiunii de fals informatic prevăzute în art. 325 din Codul penal, respectiv cea ca acțiunea de introducere a datelor informatice să fie realizată fără drept și cea ca acțiunea de introducere a datelor informatice să aibă ca rezultat date necorespunzătoare adevărului.

drept imobiliar - modificări legislative publicate în februarie 2021

Ordinul nr. 311/2020/94/2021/M.12/2021/3525/2020 din 26 octombrie 2020 pentru modificarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, al ministrului apărării naționale și al viceprim-ministrului, ministrul culturii, nr. 719/740/M.57/2.333/2014 privind aprobarea normelor metodologice pentru aplicarea titlului I din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 127 din 8 februarie 2021. Noua reglementare se aplică transferului dreptului de proprietate realizat în baza unui contract de vânzare autentificat de notarul public, precum și în baza unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare, dacă promisiunea bilaterală de vânzare este încheiată potrivit prevederilor Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și ale legislației în materie. Transferul dreptului de proprietate poate avea ca obiect atât întregul teren, cât și o cotă-parte din dreptul asupra acestuia. Normele metodologice se aplică cererilor înregistrate după data de 14 august 2020.

Pentru mai multe detalii în legătură acest material, vă rugăm nu ezitați să ne contactați.

Voicu & Filipescu SCA
Strada General Ernest Broșteanu nr. 31
Sector 1, București, Cod 010527
Tel: +40 21 314-02-00
Fax: +40 21 314-02-90
E-mail: office@vf.ro
Website: www.vf.ro

